

ข้าพเจ้าคิดว่าท่านที่กำลังอ่านบทความอยู่ และอยู่ในสถาบันอุดมศึกษา ต้องผ่านการเรียนภาษาอังกฤษมาแล้วอย่างน้อย ๘ ปี ข้าพเจ้าเองนั้นใช้เวลาเรียนและอบรมเกี่ยวกับภาษาอังกฤษนับเป็นเวลารวมได้อย่างน้อย ๑๕ ปี ถึงแม้ขณะนี้ยังต้องสนใจ อ่าน และชวนขวายหาความรู้ทางภาษาอังกฤษเพิ่มเติมอยู่เสมอ

เหตุใดเราต้องเอาใจใส่ภาษาอังกฤษเป็นพิเศษ เพราะข้าพเจ้าเป็นครูภาษาอังกฤษจะขึ้นหรือหรือเป็นเพราะข้าพเจ้าหลงใหล คลั่งวัฒนธรรมของเจ้าของภาษานั้น หรือว่าเราเป็นเมืองชั้นฝรั่งและเขามาบังคับให้เราต้องเรียนภาษาของเขา หรือว่าเราคนไทยลืมความเป็นตัวของตัวเอง หลงแต่จะตามฝรั่งไปทุกทางแม้แต่ภาษาของเขา

เราเรียนภาษาอังกฤษทำไม

บุญญ์ ยวนแหล

เมื่อครั้งข้าพเจ้า เป็นนักเรียนใน ชั้นมัธยม ข้าพเจ้าไม่ชอบครูสอนภาษาอังกฤษ คิดว่าครูหัวเอียงไปนิยมภาษาและวัฒนธรรมฝรั่ง ครูคนไทยพูดจิบปากจิบคอ พยายามทำเสียงให้เหมือนฝรั่ง ยิ่งทำให้ข้าพเจ้าหมั่นไส้ ทว่าครุต์ัจจริต เรามักจะเลียนแบบไปในทางตกลงกลับหลัง และหัวเราะกันสนุกสนาน ยิ่งเราทำภาษาอังกฤษผิดและถูกทำโทษ เรายังพาลเอากับครูคนนั้น

ครั้นเข้าเรียนในมหาวิทยาลัย มองกลับไปยังครูที่เราเคยกล่าวหาคนนั้น เรารู้สึกที่เราเลวมาก และรู้สึกตัวว่าครูเขาทำถูกแล้ว เพิ่งมาเห็น

ผลประโยชน์ในตนเอง เพราะว่าหนังสือในมหาวิทยาลัยเกือบทุกเล่ม ไม่ว่าจะเกี่ยวกับวิชาใด (ยกเว้นภาษาไทย) ที่วางอยู่ในหอสมุด เขาเขียนเป็นภาษาอังกฤษ หนังสือที่อาจารย์กำหนดให้เป็นหนังสือประกอบการเรียน หรือไปค้นคว้า เขาเขียนเป็นภาษาอังกฤษทั้งนั้น โดยเฉพาะตำราแพทย์ ตำรายา วิชาพยาบาล วิทยาศาสตร์ วิศวกรรมศาสตร์ ล้วนแล้วเป็นภาษาอังกฤษ ถ้าเราไม่พกเอาความรู้ภาษาอังกฤษมาให้ดีพอ รู้สึกว่าจะเรียนในชั้นอุดมศึกษานี้ยากลำบากอยู่ จึงเห็นได้ว่า ภาษาอังกฤษเป็นเครื่องมือสำคัญใน

การแสวงหาความรู้ความฉลาดใส่ตน

ภาษาอังกฤษ เป็นภาษาทางวิชาการของโลก มิใช่เฉพาะนักเรียนไทยเท่านั้น ที่ต้องเรียนภาษาอังกฤษ นักเรียนทั่วโลกต้องเรียนภาษานี้ เพราะแต่ละประเทศรู้ดีว่า ความเจริญทางวิทยาศาสตร์และด้านวิชาการอื่นๆ เกิดขึ้นในประเทศที่ใช้ภาษาอังกฤษพูด เช่น อเมริกา อังกฤษ ในประเทศนั้น เขามีการวิจัยค้นคว้ากันอย่างกว้างขวาง เขาจึงเอาใจมาเป็นเวลานาน ผลการวิจัยค้นคว้า ได้พิมพ์เผยแพร่ออกมาเป็นภาษาอังกฤษ ใครอยากได้ความรู้และนำผลวิจัยค้นคว้าไปใช้ทำประโยชน์ในประเทศของตน จำเป็นต้องอ่าน เขียน ภาษาอังกฤษได้

นอกจากเป็นวิชาการของโลกแล้ว ภาษาอังกฤษ ยังใช้ติดต่อสื่อสารเป็นภาษาสากลด้วย ใครพูดภาษาอังกฤษได้ อ่านได้ มักจะสะดวกในการติดต่อกับโลกภายนอก จะไปทัศนศึกษาหรือไปประชุมยังต่างประเทศ ย่อมได้รับความสะดวกและมีค่าไคร่กว่าคนอื่น รู้สึกว่าเกือบทุกประเทศ จะมีคนรู้ภาษาอังกฤษพอประมาณ แม้แต่ญี่ปุ่นซึ่งเป็นยอดของนักชาตินิยม แต่ยังมีคนพูดภาษาอังกฤษพอรู้เรื่องกัน เพราะนักเรียนทุกคนต้องเรียนภาษาอังกฤษเหมือนกันเรา

ทำไมภาษาอังกฤษเป็นภาษาสากล และทำไมภาษาไทยจะเป็นภาษาสากลไม่ได้ ถ้าเราพิจารณา

คู่พื้นฐานของประเทศเรา กับของประเทศที่เป็นเจ้าของภาษาอังกฤษ จะเห็นความแตกต่างกันมาก เมื่อสมัยมีการล่าเมืองขึ้น อังกฤษมีกำลังแสนยานุภาพ ตีแผ่ขยายอาณานิคมของตนไปทั่วโลก ใช้กำลังบังคับให้ชาวอาณานิคมต้องเรียนภาษาอังกฤษ ต้องใช้ภาษาอังกฤษ บิบบบังคับให้ชาวอาณานิคม รับเอาวัฒนธรรมของอังกฤษ เข้าไว้เกือบทุกด้าน แต่แต่ละ ภาษาเป็นการสื่อสารติดต่อที่มีประสิทธิภาพที่สุด อังกฤษจึงบังคับให้ประเทศที่อยู่ในอำนาจของตน ต้องสอนภาษาอังกฤษให้ประชาชน ภาษาอังกฤษจึงได้แพร่หลายไปทั่วโลก มาถึงยุคอเมริกาเรื่องอำนาจและภาษาที่ใช้ก็คืออังกฤษ อเมริกาเจริญรุ่งเรือง มีกำลังทั้งทางเศรษฐกิจและอาวุธ เทียวช่วยเหลือต่างประเทศทั่วโลก ด้วยกำลังทั้งสองอย่างก็กล่าวมา ใครต้องการความช่วยเหลือจากเขา ก็จำเป็นต้องพูดกับเขา ติดต่อกับเขาเป็นภาษาของเขา เขาจะถ่อมตนลงมาใช้ภาษาของเราไม่เห็นมี จะเห็นได้ว่าภาษาของประเทศใด จะเป็นภาษาสากลได้นั้น เจ้าของภาษาคงเป็นคนมีอำนาจ มีกำลังทั้งทางด้านเศรษฐกิจ อาวุธ กำลังคน และด้านวิชาการ

ประเทศเรา มองเห็นความสำคัญของภาษาอังกฤษมากเหมือนกัน ดูตามหลักสูตรภาษาอังกฤษ และความมุ่งหมายของการสอนภาษา-

อังกฤษในชั้นมัธยมศึกษา ซึ่งประกาศใช้มา ตั้งแต่ปี พ.ศ.
๒๕๑๓ เวลาที่ใช้สอนแต่ละสัปดาห์ มีดังนี้ มัธยมศึกษา
ตอนต้น สายสามัญ (ม.ศ. ๑ ๒ ๓) - เว้น ๖ ชั่วโมง
มัธยมศึกษาตอนปลาย สายสามัญ (ม.ศ. ๔ ๕) เว้น
๘ ชั่วโมง

ในชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นตั้งจุดมุ่งหมายไว้ดังนี้

1. To use English in their everyday life according to their grade level.
2. To acquire knowledge of English as a basis for further study.
3. To understand the culture of the English speaking people within certain limitation.
4. To develop their capacity.
5. To meet the above purposes, teaching includes
 - a. the skills of listening, speaking, reading aloud, silent reading and writing.
 - b. an understanding of the basic grammatical structures of the language.
 - c. knowledge leading to the study of literature at higher level of education.
 - d. understanding of the significance of English as an international medium of communication

ในชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายตั้งจุดมุ่งหมายไว้ดังนี้

1. To use the English language in everyday life according to their grade level.
2. To have sufficient knowledge of English as a basis for further study.
3. To acquire the culture of the English speaking people within certain limitation.
4. To enhance their capabilities.

In order to fulfil the above purposes, the following knowledge and skills must be taught :

- a. Listening, speaking, reading for comprehension and oral reading and writing.
- b. Understanding of the basic grammatical structures of English.
- c. Introduction to English literature as a basis for further studies.
- d. The significance of the English language as a means of international communication.

เมื่อพิจารณาจำนวนชั่วโมงสอนที่ทางกระทรวงศึกษา กำหนดไว้ จะเห็นว่า ชั่วโมงสอนภาษาอังกฤษมากกว่าชั่วโมงสอนวิชาอื่นใดในระดับเดียวกัน ส่วนจุดมุ่งหมายนั้นตั้งไว้สูง เมื่อจบมัธยมศึกษาตอนต้น นักเรียนจะต้องมีทักษะทั้งการพูด ฟัง เขียน อ่าน ดีพอที่จะใช้ติดต่อกับเจ้าของภาษาได้ มีความเข้าใจในวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ส่วนความมุ่งหมายของมัธยมศึกษาตอนปลาย ฝึกให้นักเรียนมีทักษะเหมือนกับมัธยมศึกษาตอนต้น แต่ให้ละเอียดและสูงขึ้นตามความรู้ ให้มีความเข้าใจภาษาลึกซึ้งขึ้น มีความรู้เกี่ยวกับวรรณคดีของเจ้าของภาษาบ้าง จะเห็นว่า ถ้านักเรียนจบมัธยมศึกษาตอนต้น มีความรู้ในด้านภาษาอังกฤษพอจะใช้ได้ในกิจการประจำวัน และถ้าจบมัธยมศึกษาตอนปลาย นักเรียนจะพกเอาความรู้ในภาษานี้ไว้พอที่จะเข้าเรียนในสถาบันอุดมศึกษาได้สะดวกสบาย หรือถ้าจะออกไปประกอบอาชีพ สามารถใช้ภาษาอังกฤษได้เป็นอย่างดี ข้าพเจ้าเขียนตามความมุ่งหมายของหลักสูตร แต่ผลที่ปรากฏออกมาเป็นอย่างไร ข้าพเจ้าไม่จำเป็นต้องบอก เพราะท่านผู้อ่านย่อมมีประสบการณ์ในเรื่องนี้ แต่ที่จะเน้นให้เห็นคือว่า ทางรัฐบาลเรามองเห็นความสำคัญของภาษาอังกฤษมากเหมือนกัน จึงบังคับให้นักเรียนทุกคนต้องเรียน สัปดาห์หนึ่ง ๆ ถึงหลายชั่วโมง

จึงขอสรุปว่า การที่เราต้องเรียนภาษาอังกฤษนั้น เพราะเหตุการณ์สิ่งแวดล้อมบังคับ ความต้องการของเราเอง ความต้องการของเจ้าของภาษา ความอ่อนแอของเราในบางสิ่งบางอย่าง และสิ่งที่สำคัญที่สุดคือ เราต้องการวิชาความรู้ให้ทันต่อความก้าวหน้าของวงการวิชาการของโลกในทุกด้าน ภาษาอังกฤษเป็นกุญแจสำคัญที่ใช้ไขประตูไปสู่ความรู้ความฉลาด

